

अपि च ।

“न कुम्भाह्वयिभिः सार्द्धं विरोधं वन्मुभिरुक्ता ।
आत्मनः प्रतिकूलानि परेषां न समाचरेत् ॥”

इति कौर्म्ये उपविभागे १५ अध्यायः ॥
न्यायमते साध्यापकाभावप्रतियोगित्वम् । इति
चिन्तामणिः ॥ साध्यापमानाधिकरणम् ।
इति दीधितिः ॥ * ॥ प्रभवादिविषयवत्त्वरात्म-
नैतन्नयस्त्ववर्धम् । यथा, भविष्यपुराणे ।

भैरव उवाच ।

“विषमस्य जगत् सर्वं विरोधे भयसंभवम् ।
विकारी सर्वतोऽप्यसौ मम वाक्यन्तु नान्यथा ॥”

इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥

अनेकः । विपरीतार्थः । यथा,—

“श्रुतिस्मृतिविरोधे तु श्रुतिरेव गरीयसी ।
अविरोधे सदा कार्यं स्मार्त्तं वैदिकवत् सदा ॥”

इति स्मृतिः ॥

(नाशः । यथा, महाभारते । १ । २०० । ३ ।

“यत्नं प्राणविरोधेन कौर्त्तमिच्छति शान्तिम् ।
सा ते प्राणान् समादाय गमिष्यति न संशयः ॥”
नाटकोक्तप्रतिमुखाङ्गान्वतमः । यथा, साहित्य-
दर्पणे । ६ । ३५१ ।

“विरोधश्च प्रतिसुखे तथा स्यात् पर्युपासनम् ॥”
तल्लक्षणोदाहरणे यथा, तत्रैव । ३५६ ।

“विरोधो यस्यनप्राप्तिः । यथा, चण्डकौशिके
राजा । नूनमसमीक्ष्यकारिणा मयान्वेनेव
स्मरन्निष्ठाकलापो ज्वलनः पद्मां समा-
क्रान्तः ॥” * ॥ अलङ्कारविशेषः । यथा,
साहित्यदर्पणे । १० । ७१८ ।

“क्रियाक्रियाद्रव्याभ्यां यद्व्यं त्रयेण वा भिद्यः ।
विरुद्धमिव भाषेत विरोधोऽसौ दशाकृतिः ॥”

विरोधनं, जौ, (वि + रुध + क्युट् ।) विरोधः ।

इत्यमरः ॥ (यथा, कथासरित्सागरे । ५६ । १६६ ।

“ईदृक्पापफलं पुत्र मातापित्रोर्विरोधनम् ॥”

नाशः । यथा, रामायणे । २ । ३६ । २६ ।

“अदुष्टस्य हि संलग्नः सत्ये निरतस्य च ।

निर्द्वेषेऽपि शक्रस्य दुर्गतिं धर्मेविरोधनात् ॥”

नाटकोक्तविमर्षाङ्गान्वतमः । यथा, साहित्य-
दर्पणे । ६ । ३७८ ।

“शक्तिः प्रसङ्गः खेदश्च प्रतिषेधो विरोधनम् ॥”

तल्लक्षणादिकं यथा, तत्रैव । ३८७ ।

“कार्यान्वयोपगमनं विरोधनमिति स्मृतम् ॥”

विरोधिनो, जौ, (विरुद्धि या । वि + रुध +

णिनि । डीप् ।) विरोधकारिका । यथा,—

“विरोधं कुरुते चान्या दम्पत्योः प्रीयमाणयोः ।
बध्नां सुहृदोऽपि पुत्रैः सारणिकेषु यः ।

विरोधिनी सा तद्वत् कुर्वीत वलिकर्मणा ॥”

इति मार्कण्डेयपुराणे दुःसहवैश्यापतिः ॥

विरोधी, [न] पुं, (विरुद्धोति । वि + रुध +

णिनि ।) शत्रुः । इति हलायुधः । (यथा,
मनः । ४ । १७ ।

“मन्वान् परित्यजेदर्थान् साध्यायस्व विरो-

धिनः ॥”

विरोधीऽस्त्वस्मिन्निति । विरोध + इनिः । प्र-
वादिविषयवत्त्वरात्मनैतन्नयवर्धम् । यथा,
भविष्यपुराणे । भैरव उवाच ।

“अनभिप्रवला लोका धान्यौषधिप्रपौदनम् ।

जायते मातुषे कष्टं विरोधिनि न संशयः ॥”

इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥

विरोधविशिष्टे, जि । (यथा, कुमारः । ५ । १७० ।

“विरोधिसत्त्वोन्मिक्तपूर्वमनुसरं

हमेरभीष्टप्रसवाच्चैतातिथि ॥”

विरोधीः, जौ, (विरोधश्च उक्तिः ।) पर-

वचनविरोधिवचनम् । तत्पर्यायः । विप्रलापः २

विरोधवाक् ३ क्रोधीः ४ प्रलापः ५ । इति

शब्दरत्नावली ॥

विल, श्रुतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (तुदा०-

पर०-सक०-सेट् ।) स्तुतिरिह आच्छादनम् ।

श्र. विलति वच्छं लोकः परिदधाति इत्यर्थः ।

वेलिता । अयं कैश्चिन्न मन्यते । इति दुर्गा-

दासः ॥

वि(वि)जं, जौ, (विल + कः ।) क्षिद्रम् । इत्यमरः ॥

(यथा, महाभारते । १ । १४६ । १७ ।

“पाण्डवाश्चापि ते सर्वे सह मान्वा सुदुःखिताः ।

विलेन तेन निर्गम्य जम्मुर्हृतमलक्षिताः ॥”

गुहा । इति मेदिनी । (यथा, कुमारः ।

६ । ३६ ।

“जितसिंहभया नागा यजान्ता विलथोनयः ।

यथाः किंपुत्राः पौरा योषितो वनदेवताः ॥”

वि(वि)जः, पुं, उच्चैःश्रवा हयः । इति मेदिनी ॥

वेतसः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

वि(वि)जकारी, [न] पुं, (विलं करोतीति । ज +

णिनिः ।) मूषकः । इति राजनिर्घण्टः ॥ गर्भ-

कारके, जि ।

विलम्बः, जि, (विशेषेण लज्जयतीति । वि + लज्ज

+ पचादाच् ।) विलम्बान्वितः । इत्यमरः ॥

(यथा, कथासरित्सागरे । ३६ । १५ ।

“इत्युक्त्वा स विलम्बं तं वैदं रुद्रानुप्रीतवत् ।

किं तस्य च्छगलस्यापि मांसप्रेषोऽपि कश्चन ॥”

विलम्बनं, जौ, (विगतं लज्जनं आलोचनं यच् ।)

हेतुशून्यास्था । निष्प्रयोजनस्थितिः । यथा,—

“विलम्बनं मतं स्थानं यद्भवैर्निष्प्रयोजनम् ॥”

इति भागुरिः । इत्यमरभरतौ ॥

(यथा, भागवते । १० । ७० । ३८ ।

“यद्विद्यमानात्मतयावभासते

तस्मै नमस्ते खविलम्बनात्मने ॥ * ॥)

विलम्बनः, जि, (विभिन्नं लज्जनं यच्च ।) भिन्नः ।

इति जटाधरः ॥ (यथा, भागवते । ५ । ६ । ६ ।

“अथैवमखिललोकपालसमो विलम्बजैङ्ग-

वदभूतवैश्रभाषाचरितैरविलम्बितभगवत्प्रभाव

इति ॥ * ॥ यथा च भाषापरिच्छेदे । ११४ ।

“अस्मान् पृथगिदं नेति प्रतीतिर्हि विल-

म्बना ॥”

विशिष्टं लज्जनं यस्याः ।) विशेषलज्जयुक्तः ।

यथा, मत्स्यपुराणे ।

“अशीचान्नाहितोयेऽहि श्रया दद्यादिल-

ज्जनाम् ।

काचनें पुरुषं तदत् फलपुष्पसमन्वितम् ॥

संपुष्प दिजदाम्यत्वं नानाभरणभूषणैः ।

उद्योतसंगैश्च कर्त्तव्यो देया च कपिला युभा ॥”

द्विजदम्यतीं पूजयित्वा काचन प्रेतप्रतिज्ञितिरूपं

पुरुषं फलपुष्पयुतं श्रयायामारोप्य भूषित-

दिजदम्यतीभ्यां श्रया दद्यात् । इति शुद्धि-

तत्त्वम् ॥

विलम्बं, जौ, (विशेषेण लज्जम् ।) मध्यः । यथा,—

“मध्योऽवलम्बं विलम्बं मध्यमोऽथ कटः कटिः ॥”

इति हेमचन्द्रः ॥

जम्बलजम् । यथा,—

“गोचरे वा विलम्बे वा ये यद्वा रिदृष्टचकाः ।

पूजयेतान् प्रयत्नेन पूजिताः स्युः शुभावहाः ॥

गोचरे स्मराम्यपेक्षया यदा कदापि । विलम्बे

जम्बलजम् । इति संस्कारतत्त्वम् ॥ मेवादिजम्-

माजम् । यथा,—

“शुभयद्वाक्यैरेव च नृदुश्चिप्रभुषे च ।

शुभराशिविलम्बे च शुभं शान्तिकपौष्टिकम् ॥”

इति दीपिका ॥

संलम्बे, जि । यथा,—

“विलम्बं न स्त्रियां मन्ये त्रिषु स्थाप्यमाचके ॥”

इति मेदिनी ॥

विलम्बः, जि, (विगता लज्जा यस्य ।) लज्जा-

रहितः । निर्लज्जः । यथा,—

“तनयगतदिनेशे प्रेशवे सौख्यभागी

न भवति फलभागी यौवने व्याधिमुक्तः ।

अनयति सुतमेकं निश्चयं नाशयित्वा

चपलमतिविलम्बः क्रूरकर्मा कुचेलः ॥”

इति ज्योतिषे पञ्चमस्यानस्वरविफलम् ॥

विलम्बनं, जौ, (वि + लज्ज + क्युट् ।) विलापः ।

भाषणम् । विपूर्वेल्लपधातोः अनट्प्रत्ययेन

निष्पन्नम् ॥

विलम्बः, पुं, (वि + लज्ज + घञ् ।) लम्बनम् ।

गौणः । यथा, देवीपुराणे ।

“अकालेऽप्यथवा काले तीर्थआहं तथा नरैः ।

प्राप्तिरेव सदा कार्यं कर्त्तव्यं पित्रतर्पणम् ॥

पिच्छदानं तत्र शक्तं प्रितृयाच्चातिदुर्लभम् ।

विलम्बो नैव कर्त्तव्यो न च विघ्नं समाचरेत् ॥”

इति प्रायश्चित्ततत्त्वम् ॥

प्रभवादिविषयवत्त्वरात्मनैतन्नयवर्धम् । यथा,

भविष्ये ।

“तस्मैः पार्थिवैश्चैव अग्निभूतमिदं जगत् ।

अर्घो भवतिः सामान्यो विलम्बे तु भयं महत् ॥”

इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥

विलम्बनं, जौ, (वि + लज्ज + क्युट् ।) अशीघ्रम् ।

इति विलम्बितशब्दटीकायां भरतः ॥ (यथा,

हरिवंशे भविष्यपर्वणि । ४१ । २२ ।

“आगच्छ त्वरितं लज्जा नृते कार्यं विलम्बनम् ॥”

विलम्बितं, जि, (वि + लज्ज + क्तः ।) अशीघ्रम् ।

इत्यमरे शीघ्रपर्यायेऽविलम्बितशब्ददर्शनात् ॥